

1 Januari 1935

Wij hebben u brief ontvangen en ook u deelnemig vangaande het overlijden van ons koertje. Ja onze blyghap was groot toen geboren werd, nu is onze droefheid ook groot, nu is niet geweest, we wolden, den Zondag toen gestorven is niet doopen, alles was gereed, en toen Zondag smiddag stierf het, Zaterdag hadden we wel gemerkt dat onrustiger was, sloop altijd veel, en toen had snachs ook al wat lastig geweest, we dachten van dat de inge wantjes deden, zag toen ook erg wit, maar we zagen toen nog niet zo erg in dat we naar dokter gingen, maar van Zaterdag op Zondag nacht wou niet meer drinken, was toen bij hem in de kamer gebleven, dan was waarm en kon hem makkelijker helpen. en toen zagen we wel dat minder wier. om uur of zes zijn we naar dokter gegaan, die kwam om 9 uur, maar had geen hoort of slijm, toen hij weg was had weer hoop. dokter zei. goed waarmen dan maar zien dat nog wat dronk. en ja dat deed hij ook nog weer, toen ik weer weg legde dach ik niet dat voor laats was, sloop weer, en ik ging prooyi naar bed, om twaalf uur riep Jan mij dat wakker was, en de ruzi reiden, hijs zo moei en nu toen was, dach ik reke weer goed, maar en ik uit de slaapkamer was konst Jan weer, en recht gaat toch niet, en toen ik bij kwam hoorde ik niet nog klein ruchtje, en toen was hier niet meer. Ja hadden ons zoo niet voorgesteld, was altijd zoo roet, dat heeft me en Jan ook wel eens verontreest. maar dronk goed, en dan zeide ze, wat wilt gij nog meer van sloop en drinken daar moet zulke kleintjes van groeien, maar groeien deed niet erg dat zagen we wel, maar dat zoo zou gaan nee dat niet.

Was moeilijk om weer af te geven, we weten God doet het, en dat doet ons stil zijn, en we weten dat nu in de Hemel is, Heb de kinderen gewaarschuwd, dat broertje is, waar ze van zingen, Daar boven zucht een groote schaar, Van kinderen voor Gods troon, En dan zegt nuze zo eenvoudig, en dan krijgen wij wel een broertje weer. Ik wil eindigen, kan niet veel er meer van schrijven, niet dat we niet veel meer van hem kunnen herinneren, er zijn nog allerlei dingetjes die we weten, en zo soms verlang ik er naar om nog eens dat lieve kleine gezichtje te zien, dat donkere kopje, die zwarte oogjes, die je konden aankijken of ze al wat begreep, en dan dachten we, weer afgeven, niet dat kunnen we niet, en dan prate ik met hem, over, jongen als je eens groot ben, en als je een loopen kon en dan heeft zijn lipje algeret om te lachen, en we hebben allen van blykspil gelachen, maar broertjes lachen was misschien een lachen, om dwaze van ons, want nu hoort hij nooit iets van de ellende van deze wereld. Vader schreef over Van Alfens gedicht ja kent van buiten ^{van} en vroeger. Gelovig ouders moeten, zoo liever niet begroeten, het strefuur uur van heen hoort. En dan laatste Gelooften wij vinden, waar immers komen vonden, aan 't Hemel gewat, geen dood valen nog hinderen, dies worden we van de kinderen, en vaders huis verwacht. O Doet Dirck de groete en Mine, was blij dat ze de moeite gedaan hebben om te komen, En dan vander de andere Overstendoyische Familie, voor hem schrijven aangaande broertje steven, het doet goed de meleving van anderen Allen Hartelyk gegroet van ons Allen

Christje